KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 20. december 2012

om afslutning af antisubsidieproceduren vedrørende importen af bioethanol med oprindelse i USA og ophør med registrering af denne import, der blev indført ved forordning (EU) nr. 771/2012

(2012/825/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) ("grundforordningen"), særlig artikel 14 og 15,

efter høring af det rådgivende udvalg og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

1.1. INDLEDNING

(1) Europa-Kommissionen ("Kommissionen") offentliggjorde den 25. november 2011 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([2]) om indledning af en antisubsidieprocedure ("AS-proceduren" eller "proceduren") vedrørende importen til EU af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater ("USA" eller "det pågældende land").

(2) Samme dag offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til EU af bioethanol med oprindelse i USA og indledte en separat undersøgelse ("AD-proceduren").

(3) AS-proceduren blev indledt som følge af en klage, der blev indgivet den 12. oktober 2011 af European Producers Union of Renewable Ethanol Association (ePURE) ("klageren") på vegne af producenter, der tegner sig for over 25 % af den samlede produktion af bioethanol i EU. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted af den pågældende vare med deraf følgende væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

(4) Før indledningen af AS-proceduren og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, underrettede Kommissionen USA's regering om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage, hvori det blev påstået, at subsidieret import af bioethanol med oprindelse i USA forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. De amerikanske myndigheder blev indkaldt til konsultationer med henblik på at kaste lys over situationen med hensyn til indholdet af klagen og nå til en gensidigt acceptabel løsning. De amerikanske myndigheder tog imod indkaldelsen, og der blev afholdt konsultationer den 17. november 2011. Konsultationerne førte ikke til nogen gensidigt acceptabel løsning.

1.2. PARTER, SOM ER BERØRT AF PROCEDUREN

(5) Et oplysende dokument med de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, som dannede grundlag for en beslutning om ikke at indføre midlertidige udligningsforanstaltninger ("oplysende dokument"), blev fremlagt for interesserede parter i august 2012. Flere interesserede parter indgav skriftlige bemærkninger om disse kendsgerninger. Parter, der anmodede om det, fik også lejlighed til at blive hørt. Kommissionen fortsatte med at indhente alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe endelig afgørelse i sagen. De berørte parters mundtlige og skriftlige bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning.

(6) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes at anbefale at afslutte både antisubsidieundersøgelsen vedrørende importen af bioethanol med oprindelse i USA og registreringen af denne import ([4]). Parterne fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

Stikprøver af eksportører/producenter i USA

(7) I betragtning af det potentielt store antal eksportører/producenter i USA påtænktes det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27.

(8) For at sætte Kommissionen i stand til at fastslå, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i så fald at udtage en stikprøve blev alle eksportører/producenter i USA anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen senest 15 dage efter datoen for indledningen af undersøgelsen og som angivet i indledningsmeddelelsen at indsende grundlæggende oplysninger om deres aktiviteter i forbindelse med bioethanol for perioden 1. oktober 2010 til 30. september 2011 ("undersøgelsesperioden" eller "UP").

(9) De relevante amerikanske myndigheder blev også hørt i forbindelse med udtagelsen af en repræsentativ stikprøve.

([1]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
([2]) EUT C 345 af 25.11.2011, s. 13.
([3]) EUT C 345 af 25.11.2011, s. 7.
([4]) EUT L 229 af 24.8.2012, s. 20.

(10) Over 60 virksomheder gav sig til kende og indgav de ønskede oplysninger inden fristen på 15 dage.

(11) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 udtog Kommissionen en stikprøve ud fra den største repræsentative eksportmængde af bioethanol til EU, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven, som blev udvalgt på det grundlag, bestod af fem producenter og en forhandler af bioethanol.

(12) Undersøgelsen viste desuden, at selv om eksportørerne nævnte eksport til EU i det stikprøvespørgeskema, de modtog, eksporterede ingen af producenterne i stikprøven bioethanol direkte til EU-markedet; de solgte det til ikke-forretningsmæssigt forbundne blandingsproducenter/forhandlere i USA, som så blandede den med benzin og solgte den videre. Til at identificere deres eksport til EU anvendte producenterne primært data, de modtog fra de ikke-forretningsmæssigt forbundne kunder, dvs. blandingsproducenter/forhandlere.

(13) I denne forbindelse bør det bemærkes, at ifølge de amerikanske myndigheders oplysninger var bioethanol solgt i og eksporteret fra USA i sin helhed omfattet af den primære subsidieordning, navnlig når den var blandet med benzin. Det var blandingsprocessen og salget af den afgiftsbelagte blanding, der udløste subsidieringen af bioethanol i USA. I nærværende tilfælde blev det konstateret, at det var blandingsproducenterne, der anmodede om og fik indrømmet det primære subsidie i USA. De virksomheder, der indgik i stikprøven, var hovedsagelig producenter af bioethanol og kun i mindre omfang blandingsproducenter, og det var primært forhandlere/blandingsproducenter, som også eksporterede deres produkter til EU, der modtog det primære subsidie baseret på den bioethanol, der indgik i de blandinger, som de fremstillede. Derfor var stikprøven, som hovedsagelig bestod af producenter af bioethanol, der ikke eksporterede direkte til Unionen, og som grundlæggende ikke blandede bioethanol i brændstofblandinger, ikke tilstrækkeligt pålidelig til at fastslå subsidieringsniveauet i det aktuelle tilfælde.

1.2.1. **Stikprøver af EU-producenter**

(14) I betragtning af det potentielt store antal EU-producenter påtænktes det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27.

(15) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en midlertidig stikprøve af EU-producenter. Denne stikprøve bestod af fem virksomheder og grupper ud af de 19 EU-producenter, som var kendt forud for undersøgelsens indledning. Stikprøven blev sammensat på baggrund af produktionsmængden af bioethanol i undersøgelsesperioden og de kendte producenters geografiske placering. Denne stikprøve tegnede sig for 48 % af den samlede anslåede EU-produktion i UP.

(16) Imidlertid afdækkede undersøgelsen, at grupperne i stikprøven bestod af et stort antal virksomheder eller individuelle enheder, der producerede samme vare. I dette tilfælde ville det have betydet, at der var 13 virksomheder at undersøge. Det var derfor ikke muligt at undersøge dem alle inden for den tid, der var til rådighed. Det blev besluttet at foretage en ny undersøgelse af de data, der var tilgængelige for den oprindelige stikprøve. Denne undersøgelse gav den konklusion, at stikprøven skulle baseres på de største producerende individuelle enheder og ikke på grupper af producenter og desuden med en vis geografisk spredning blandt producenterne i stikprøven.

(17) Således blev en endelig stikprøve bestående af seks individuelle producenter til sidst sammensat ud fra repræsentativitet med hensyn til produktions- og salgsmængder af bioethanol i UP og producentens geografiske placering. Disse producenter repræsenterer 36 % af den samlede anslåede EU-produktion og 44 % af den samlede produktion, der indberettedes af de virksomheder, der indsendte data til udvælgelsen af stikprøven. Denne stikprøve blev anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

(18) Interesserede parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til det hensigtsmæssige i dette valg.

(19) Nogle parter hævdede, at stikprøven var mindre repræsentativ end den oprindeligt udvalgte, som omfattede grupper. Efter deres mening kunne der kun foretages en objektiv analyse af situationen i EU-erhvervsgrenen ved at inddrage alle virksomheder, der indgik i en af grupperne i stikprøven. De hævdede bl.a., at omkostninger og indtægter kunne tillægges bestemte virksomheder i en gruppe, som ikke blev besøgt, og derfor måske ikke kom til at indgå i skadesanalysen.

(20) Hertil bør det bemærkes, at Kommissionen tog behørigt hensyn til og undersøgte de data, som alle virksomheder uden for stikprøven indsendte, og navnlig de virksomheder, der indgik i grupper, for at sikre, at alle omkostninger og indtægter i forbindelse med de udvalgte virksomheders produktion og salg var fuldt ud og korrekt medtaget i skadesanalysen. Desuden repræsenterede de seks endeligt udvalgte producentvirksomheder 36 % af den samlede anslåede EU-produktion, og det blev betragtet som repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 27.

(21) Nogle parter anfægtede stikprøveudvælgelsen af EU-producenter, som var i en opstartsfase. De hævdede også, at en enkelt virksomhed med stor ledig kapacitet i 2011 beliggende i en medlemsstat, som ikke gennemførte direktivet om vedvarende energikilder, ikke burde have været med i stikprøven. Visse parter tilføjede, at hvis disse virksomheder indgik i den endelige stikprøve, burde Kommissionen justere deres data, så de afspejlede disse ekstraordinære omstændigheder.

(22) Det forhold, at virksomheder for nylig er startet eller har genoptaget aktiviteterne, anses ikke for at udelukke dem fra at indgå i stikprøven. Udvælgelsen af disse virksomheder er ikke i strid med kriterierne for udvælgelse af en stikprøve som fastsat i grundforordningens artikel 27. Med hensyn til justeringen af deres data fremlagde parterne ikke noget specifikt spørgsmål eller underbygget bevis til støtte for deres påstand og heller ikke et

grundlag for, hvordan justeringen skulle foregå. Desuden afdækkede undersøgelsen ingen omkostninger såsom fremskyndede afskrivninger, som burde justeres for at korrigere en eventuel fordrejning som følge af opstart af en aktivitet. Derfor afvises denne påstand.

(23) Nogle parter anfægtede også udelukkelsen fra stikprøven af en virksomhed, som var midlertidigt udvalgt og lå i en medlemsstat med højt forbrug og produktion af bioethanol. De hævdede, at denne virksomhed havde særlig gode resultater, og angav, at dette var grunden til, at den blev udelukket fra stikprøven. Endvidere hævdede de, at udvælgelsen af stikprøven havde fået udseende af, at hensigten med den var at finde skader. Ifølge disse parter burde Kommissionen have sendt såkaldte minispørgeskemaer til alle producenter for at indhente de relevante data med henblik på at udvælge en stikprøve. I den forbindelse bør det bemærkes, at den pågældende virksomhed oplyste Kommissionen om, at den ikke længere kunne indgå i stikprøven. Med hensyn til udsendelse af minispørgeskemaer bør det bemærkes, at Kommissionen forud for udvælgelsen af stikprøven anmodede om oplysninger fra alle EU-producenter, som den vidste, var berørt, for at indhente de relevante data med henblik på udvælgelse af en stikprøve. Påstandene blev derfor afvist.

(24) Endelig blev det hævdet, at stikprøven burde have omfattet virksomheder, der producerede bioethanol af sukkerroer, eftersom produktionen på basis af denne råvare kan være meget mere rentabel end produktion af bioethanol af f.eks. hvede. Selv om denne påstand ikke blev underbygget, har de tilgængelige oplysninger vist, at bioethanol produceret af sukkerroer kun udgør en lille del af den samlede EU-produktion, ca. 12 % i 2011, og at to af virksomhederne i stikprøven til dels anvender sukkerroer som råvare til produktionen af bioethanol. Derfor blev denne påstand afvist.

1.2.2. **Stikprøver af ikke-forretningsmæssigt forbundne importører**

(25) I betragtning af det potentielt store antal importører i forbindelse med proceduren påtænktes det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver for importører i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27.

(26) Kun tre importører indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen. På grund af det begrænsede antal samarbejdsvillige importører blev det derfor konkluderet, at stikprøveudtagning ikke længere var nødvendig.

1.2.3. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(27) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle de parter, som den vidste, var berørt af sagen. Der blev således sendt spørgeskemaer til de amerikanske myndigheder, de eksportører/producenter fra USA, der indgik i stikprøven, EU-producenterne i stikprøven, de tre samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i EU og alle brugere, som Kommissionen vidste, var berørt af undersøgelsen.

(28) Der kom svar fra de amerikanske myndigheder, de amerikanske eksportører/producenter i stikprøven, EU-producenterne i stikprøven, to ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og fire brugere.

(29) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, der blev indsendt af de interesserede parter, som den anså for nødvendige for at fastslå forekomsten af subsidiering, deraf følgende skade og Unionens interesser.

(30) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende amerikanske myndigheder:

Føderale myndigheder i USA

— Department of Agriculture

— Department of Commerce

— Department of Energy

— Department of the Treasury

— International Trade Administration

— Office of the United States Trade Representative (USA's handelsrepræsentants kontor)

(31) Der blev også aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

Eksportører/producenter i USA

— CHS Inc, Inver Grove Heights, Minnesota

— Marquis Energy LLC, Hennepin, Illinois

— Patriot Renewable Fuels LLC, Annawan, Illinois

— Plymouth Energy Company LLC, Merrill, Iowa

— POET LLC, Sioux Falls, South Dakota

— Valero Renewable Fuels Company LLC, San Antonio, Texas

Producenter i EU

— Abengoa Energy Netherlands B.V., Rotterdam, Nederlandene

— BioWanze, S.A., Wanze, Belgien

— Crop Energies Bioethanol GmbH, Mannheim, Tyskland

— Ensus, Yarm, Det Forenede Kongerige

— Lantmännen Energi / Agroetanol, Norrköping, Sverige

— Tereos BENP, Lillebonne, Frankrig

Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører i EU

— Shell Trading Rotterdam B.V., Rotterdam, Nederlandene

— Greenergy Fuels Limited, London, Det Forenede Kongerige

Brugere i EU

— Shell Nederland Verkoopmaatschappij B.V., Rotterdam, Nederlandene.

1.3. UNDERSØGELSESPERIODE

(32) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2010 til 30. september 2011. Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra januar 2008 til udgangen af UP ("den betragtede periode").

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. PÅGÆLDENDE VARE

(33) Den pågældende vare er bioethanol, til tider betegnet "brændstofethanol", dvs. ethylalkohol fremstillet af landbrugsprodukter, denatureret eller ikke-denatureret, ikke varer med et vandindhold på mere end 0,3 % (m/m) målt i overensstemmelse med standard EN 15376, samt ethylalkohol fremstillet af landbrugsprodukter, indeholdt i blandinger med benzin med et indhold af ethylalkohol på over 10 % (v/v), med oprindelse i USA, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 11, ex 2710 12 15, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 og ex 3824 90 97.

(34) Bioethanol kan fremstilles af forskellige landbrugsråvarer såsom sukkerrør, sukkerroer, kartofler, maniokrod og majs. I USA sondres der med udgangspunkt i de forskellige råvarer som beskrevet i det følgende:

a) Det almindelige biobrændstof (primært fremstillet af majs som råvare og oftest betegnet majsethanol), der defineres som et fornyeligt brændstof udvundet af majsstivelse, produceret på anlæg, som blev påbegyndt opført efter indførelsesdatoen (19. december 2007), og som i fremtiden skal sikre en nedbringelse af drivhusgasemissioner på 20 % i forhold til udgangspunktet for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser fra benzin og diesel.

b) Det avancerede biobrændstof, der defineres som et andet fornyeligt brændstof end ethanol udvundet af majsstivelse, som er udvundet af fornyelig biomasse og har et niveau for vugge til grav-emissioner af drivhusgas som fastlagt af administratoren af Energy Policy Act ("EPA"), som er mindst 50 % lavere end udgangspunktet for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser. Denne term dækker "celluloseholdige biobrændstoffer" som f.eks. bioethanol og "biomassebaseret diesel". Bilaget for avancerede biobrændstoffer omfatter bilaget for celluloseholdige biobrændstoffer, biomassebaseret diesel og udifferentierede avancerede biobrændstoffer.

(35) Mere specifikt defineres celluloseholdigt biobrændstof [1] som et fornyeligt brændstof udvundet af enhver cellulose, hemicellulose eller lignin, som er udvundet af fornyelig biomasse og har et niveau for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser som fastlagt af EPA-administratoren, som er mindst 60 % lavere end udgangspunktet for vugge til grav-emissioner af drivhusgasser. Celluloseholdige biobrændstoffer omfatter bioethanol. Der findes forsknings- og pilotprojekter, som får støtte af den amerikanske regering til produktion af avancerede biobrændstoffer og navnlig celluloseholdig bioethanol fremstillet af især affaldsmaterialer fra landbrug og skovbrug. Ifølge de amerikanske embedsmænd og offentligt tilgængelige data [2] vil produktionen af denne type biodiesel nå op på ca. 4 mia. liter i 2014 og over 50 mia. liter inden 2021. Produktionen af celluloseholdig bioethanol var ubetydelig i UP.

(36) I løbet af undersøgelsesperioden hidtil har majs været den primære råvare i USA, mens det i EU har været hvede.

(37) Undersøgelsen viste, at bioethanol generelt sælges i sin rene form til blandingsproducenter/forhandlere, som blander [3] den med benzin, navnlig for at fremstille blandinger med et højt indhold af bioethanol, som eksporteres eller sælges på hjemmemarkedet til yderligere blanding og forbrug. Blanding er ikke en særlig kompliceret operation og kan udføres ved at blande den ønskede andel af bioethanol og benzin i særlige tanke.

(38) For at identificere forskellige typer bioethanol, bioethanolblandinger og blandinger i brug verden over skal ethanolbrændstofblandinger mærkes med "E"-numre, som angiver ethanolbrændstoffets andel af blandingen. F.eks. betyder E85 et indhold på 85 % vandfri ethanol og 15 % benzin. Blandinger med lavt indhold af ethanol fra E5 til E25 kendes også som gasohol, om end denne term internationalt mest benyttes om blandingen E10. E10-blandinger og derunder har været brugt i over 20 lande i hele verden frem til 2011, anført af USA, hvor næsten al benzin solgt i detailleddet i 2010 var blandet med 10 % ethanol.

(39) Undersøgelsen viste, at alle typer bioethanol anses for at være biobrændstoffer i henhold til det nugældende program, National Renewable Fuel Standard program (RFS1), som er oprettet i henhold til Energy Policy Act fra 2005 om ændring af Clean Air Act gennem oprettelse af den første nationale standard for fornyelige brændstoffer. Den amerikanske kongres gav US Environmental Protection Agency (EPA) ansvaret for at koordinere

[1] Se US Internal Revenue Code (IRC) – sec. 40(b)(4) punkt E.

[2] Se www.ethanol.org – RFS (Renewable fuels standard – standard for fornyelige brændstoffer) ifølge Energy Independence and Security Act fra 2007.

[3] Undersøgelsen viste, at det var tilstrækkeligt at blande ren bioethanol med blot 0,1 % benzin for at opnå afgiftsfritagelse for alkoholblandinger (alcohol mixture credit) som defineret i section 40(b)(3) i US IRC.

udformningen og gennemførelsen af dette program med US Department of Energy, US Department of Agriculture og interessenter.

(40) Som følge af den politik, der har været ført i USA i en årrække for fremme af bioethanol, blev USA verdens største producent af bioethanol fra 2005 med 57,5 % af den globale produktion. I 2009 bekendtgjorde EPA, at de fleste raffinaderier, importører og producenter af benzinblandinger uden oxygen ifølge standarden for fornyelige brændstoffer skulle erstatte ca. 10 % af deres benzin med fornyelige brændstoffer som f.eks. ethanol. Det krav havde til formål at sikre, at der i 2009 blev produceret mindst 11 mia. gallons fornyelige brændstoffer, ikke kun for at nå målene i Energy Independence and Security Act of 2007 (EISA), men også for at eksportere til andre markeder.

(41) På grundlag af officielle oplysninger, markedsoplysninger og offentligt tilgængelige oplysninger [1] betragtes alle typer bioethanol og bioethanol indeholdt i blandinger, dvs. en blanding af bioethanol og mineralsk benzin, som produceres og sælges i USA og eksporteres, som bioethanolbrændstoffer og er omfattet af en lovgivningspakke vedrørende energieffektivitet, vedvarende energi og alternative brændstoffer i USA.

(42) Det er blevet konstateret, at alle typer bioethanol og bioethanolen i de blandinger, der er omfattet af denne undersøgelse, på trods af eventuelle forskelle med hensyn til de råmaterialer, som anvendes ved produktionen, eller produktionsprocessen har samme eller meget ensartede fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendes til samme formål. Eventuelle mindre forskelle med hensyn til den pågældende vare ændrer ikke dens grundlæggende definition, dens egenskaber eller forskellige parters opfattelse af den.

(43) Nogle parter hævdede, at definitionen af den pågældende vare ikke var klar, navnlig fordi den ikke tillod en sondring mellem bioethanol til brændstofanvendelse og bioethanol til andre anvendelsesformål. De hævdede således, at undersøgelsen burde dække ethanol til enhver brug og ethanol fra alle kilder, herunder syntetisk ethanol, som konkurrerer med bioethanol til industriel brug.

(44) En anden part hævdede det modsatte, nemlig at undersøgelsen kun burde omfatte bioethanol til brændstofanvendelse, og at bioethanol til industriel brug således burde udelukkes.

(45) I denne forbindelse bemærkes det, at den pågældende vare primært skal defineres på baggrund af sine grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber og ikke brugen eller anvendelsen af den. En vare, som har forskellige anvendelsesformål, kan nemlig have samme eller ensartede grundlæggende egenskaber uanset den senere brug, og under visse omstændigheder kan det være nødvendigt at uddybe analysen af varedefinitionen og varedækningen i lyset af de særlige træk ved erhvervsgrenen eller markedet.

(46) I nærværende tilfælde stod det klart, at det ikke var hensigten i indledningsmeddelelsen at dække syntetisk ethanol i varedefinitionen. Syntetisk ethanol har andre egenskaber end bioethanol og opfylder ikke ovenstående kriterier, der er knyttet til definitionen af den pågældende vare. Ingen producenter fokuserer på produktion af den vare, som var genstand for denne undersøgelse. Derfor kan syntetisk ethanol ikke omfattes af definitionen af den pågældende vare og falder således uden for undersøgelsens rammer.

(47) Der blev i forbindelse med undersøgelsen af operatører i USA og Unionen ikke stillet spørgsmål vedrørende eventuelle problemer med at skelne mellem bioethanol til brændstof og bioethanol til andre anvendelsesformål, og derfor kunne der ikke foretages en undersøgelse af relevant dokumentation. Men undersøgelsen bekræftede imidlertid, at subsidiering i USA gælder brændstofbioethanol, nemlig bioethanol i en brændstofblanding, og undersøgelsen af EU-producenterne gjaldt bioethanol beregnet til brændstofanvendelse og ikke andre anvendelsesformål.

2.2. SAMME VARE

(48) Det blev konstateret ved en sammenligning, at bioethanol fremstillet af EU-erhvervsgrenen og solgt på EU-markedet har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber som bioethanol eksporteret til EU fra USA.

(49) Som beskrevet ovenfor i betragtning 34 kan bioethanol fremstilles af forskellige råvarer. Undersøgelsen viste imidlertid ikke, at den anvendte råvare ville medføre forskelle i slutvaren. Det blev konstateret, at den pågældende vare fremstillet i USA og eksporteret til EU er ombyttelig med den vare, der er fremstillet og solgt i EU af EU-producenter. Desuden er der ingen betydelige forskelle med hensyn til anvendelsesformålene og opfattelsen af varen blandt de erhvervsdrivende og brugerne på markedet.

(50) Det konkluderes derfor, at bioethanol fremstillet og solgt i EU og den pågældende vare bør anses for at være identiske i henhold til grundforordningens artikel 2, litra c).

[1] F.eks. a) oplysninger offentliggjort af American Coalition for Ethanol (ACE) på internettet, b) Energy Policy Act (EPA) fra 2005, især P.L. 110-58, c) Energy Independence and Security Act fra 2007 (P.L. 110-140, H.R.6) om ændring og udvidelse af Renewable Fuels Standard (RFS), som kræver et forbrug på 9 mia. gallons fornyelige brændstoffer i 2008 og 13,9 mia. gallons i 2011, d) faktablade udstedt af US Department of Energy i henhold til Clean cities actions, osv.

3. SUBSIDIERING

3.1. INDLEDNING

(51) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen følgende føderale ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

Føderale ordninger

a) Fuel mixture tax credits (afgiftsfritagelse for brændstofblandinger) - Excise Tax/Income Tax credits (fritagelse for punktafgift/indkomstskat)

b) Small producer income tax credit (fritagelse for indkomstskat for små producenter)

c) Income tax credit for producers of cellulosic bioethanol (fritagelse for indkomstskat for producenter af celluloseholdig bioethanol)

d) The US Department of Agriculture Bioenergy Program (det amerikanske landbrugsministeriums bioenergiprogram)

e) USDA Bioenergy Program for Advanced Biofuels (det amerikanske landbrugsministeriums bioenergiprogram for avancerede biobrændstoffer)

f) USDA Biorefinery Assistance Program (det amerikanske landbrugsministeriums bistandsprogram for bioraffinaderier)

g) USDA Biomass Crop Assistance Program (det amerikanske landbrugsministeriums bistandsprogram for biomasseafgrøder)

h) USDA Rural Energy for America Program (det amerikanske landbrugsministeriums program for energi til amerikanske landdistrikter)

i) Department of Energy Biorefinery Project Grants (det amerikanske energiministeriums tilskud til bioraffinaderiprojekter)

(52) På grundlag af de oplysninger, der var indeholdt i klagen, og besvarelserne af Kommissionens spørgeskema, undersøgte Kommissionen også følgende statslige ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

Statslige ordninger

a) Illinois State Bioethanol Incentives

   i) Illinois Biofuels Production Facility Grants

   ii) E85 Infrastructure Grants

b) Iowa

   i) Iowa Alternate Energy Revolving Loan Program

   ii) Biofuels Infrastructure Grants

c) Minnesota State Bioethanol Incentives

   i) Minnesota Cellulosic Ethanol Investment Tax Credit

   ii) E85 Fueling Infrastructure Grants

d) Nebraska Ethanol Production Tax Credit

e) South Dakota Ethanol Production Incentive

3.2. FØDERALE ORDNINGER

3.2.1. Fuel mixture tax credits (afgiftsfritagelse for brændstofblandinger) - Excise Tax/Income Tax credits (fritagelse for punktafgift/indkomstskat)

a) *Retsgrundlag*

(53) Title 26 U.S.C. – Internal Revenue Code, sections 6426 og 6427, er retsgrundlaget for afgiftsfritagelsen for brændstofblandinger for bioethanol.

b) *Støtteberettigelse*

(54) For at være berettiget til afgiftsfritagelsen for brændstofblandinger i UP skulle virksomhederne fremstille en blanding af bioethanol og et afgiftsbelagt brændstof (benzin, dieselbrændstof eller petroleum), som så ville blive brugt som brændstof eller solgt til brug som brændstof. For disse virksomheder (blandingsproducenter) var fritagelsen på 0,45 USD pr. gallon bioethanol blandet med et afgiftsbelagt brændstof.

(55) Bioethanolproducenterne kan kun gøre krav på fordelen, når de selv foretager blandingen. Producenten skal blande den ublandede bioethanol med f.eks. benzin. Virksomheder, der ikke selv fremstiller, men derimod køber ublandet bioethanol og blander det til en bioethanolblanding, er også støtteberettigede. Hvad angår berettigelse til fordelene, er der ingen forskelle mellem blandet bioethanol beregnet til salg på hjemmemarkedet og til eksportsalg.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(56) Det er således selve blandingsprocessen, der udløser berettigelse til afgiftsfritagelsen for blandinger. Subsidiebeløbet for det blandede brændstof afhænger af den andel af bioethanol, som det indeholder. Subsidiet kan enten opnås som en fritagelse for punktafgift eller indkomstskat eller som en direkte udbetaling af et kontantbeløb.

(57) I undersøgelsesperioden blev afgiftsfritagelsen for blandinger hovedsagelig (over 90 %) opnået som en punktafgiftsfritagelse, ved at en blandingsproducent ansøgte herom på bilag C til blanket 720 (Quarterly Federal Excise Tax Return). Fritagelsen blev ydet for punktafgiften, og enhver, der havde afgiftspligt på benzin, kunne bruge denne blanket til at opnå fritagelsen, dvs. alle, som foretog blanding af bioethanol og benzin i lagerterminalen før opkrævning af afgiften på benzinen.

(58) Blandingsproducenten kunne også ansøge om en refusionsberettiget indkomstskattefritagelse eller direkte betaling i stedet for en punktafgiftsfritagelse, men kun for det

beløb, hvormed punktafgiftsfritagelsen oversteg den samlede punktafgift, dvs. det beløb, hvormed det maksimale subsidie, der var tilladt for blandingen, oversteg den fritagelse, der kunne opnås ved hjælp af blanket 720. Det bemærkes, at punkafgiftsfritagelsen kunne overstige punktafgiften, hvis der f.eks. var opkrævet afgift på den benzin, der blev brugt til blandingen, før blandingsproducenten købte den. I så fald kunne man benytte blanket 8849 (Claim for Refund of Excise Taxes) til at få refunderet punktafgiften.

(59) Afgiftsfritagelsen for blandinger var ikke kumulerende, dvs. den forblev den samme, uanset om subsidiet blev opnået som en punktafgiftsfritagelse, en indkomstskattefritagelse, en direkte betaling til skatteyderen eller enhver kombination af disse muligheder. Ansøgninger om betaling foregik på enten blanket 8849, bilag C til blanket 720 eller i tilfælde af refusionsberettiget indkomstskattefritagelse på blanket 4136 (Credit for Federal Tax Paid on Fuel), som var vedhæftet ansøgerens selvangivelse. Det bemærkes dog, at det samlede subsidiebeløb ikke kunne overstige 0,45 USD pr. gallon bioethanol.

(60) Der fandtes også en ikke-refusionsberettiget indkomstskaffefritagelse for producenter af bioethanolblandinger i UP. Denne ikke-refusionsberettigede indkomstskaffefritagelse for en mængde brændstof, som en blandingsproducent havde til rådighed, blev nedsat med beløbet på den punktafgiftsfritagelse, der blev ansøgt om på samme mængde brændstof. Med andre ord kunne en blandingsproducent ikke opnå både punktafgiftsfritagelse og ikke-refusionsberettiget indkomstskattefritagelse for den samme mængde bioethanol blandet med benzin. Producenten skulle ved ansøgningen om ikke-refusionsberettiget indkomstskattefritagelse erklære, at han ikke havde opnået punktafgiftsfritagelse for samme mængde bioethanol.

(61) Afgiftsfritagelsen på blandinger kan kun opnås én gang for samme mængde bioethanol, som er brugt til at fremstille en blanding, dvs. enten af producenten, der selv blander, eller af køberen, som foretager blandingen. I begge tilfælde er blandingsproducenten berettiget til en afgiftsfritagelse på 0,45 USD pr. gallon for det antal gallons bioethanol, der blev brugt til blandingen.

(62) Undersøgelsen viste, at vedkommende, der ansøgte om subsidiet ("ansøgeren"), i de fleste tilfælde var en punktafgiftspligtig blandingsproducent/forhandler, f.eks. en petrokemisk virksomhed. Blandingsaktiviteten vil nemlig være afhængig af flere faktorer såsom tilgængelig tankkapacitet og geografisk placering af tilgængelig bioethanol og benzin. I de fleste tilfælde fremgik det, at bioethanolproducenten ikke ansøgte om afgiftsfritagelse for blandingen. Faktisk står det klart, at blandingen som oftest er sket i terminalerne eller distributionsanlæggene. I den forbindelse ser det ud til, at ansøgeren i de fleste tilfælde var punktafgiftspligtig.

(63) Markedet for ublandet bioethanol til slutbrug var ikke stort, og det gav derfor økonomisk mening at lave en blanding med den fremstillede bioethanol, som kunne udløse en afgiftsfritagelse for blandinger. Det skal bemærkes, at afgiftsfritagelsen for blandinger (punktafgifts-/indkomstskattefritagelse) for bioethanol havde eksisteret siden 1980, dvs. i over 30 år, og at den udløb med udgangen af december 2011 (efter UP).

(64) Undersøgelsen afdækkede, at to virksomheder i stikprøven ansøgte om afgiftsfritagelsen for blandinger i UP. For begge virksomheders vedkommende var de opnåede subsidier imidlertid ubetydelige.

(65) Ikke desto mindre står det klart ved en sammenligning af den samlede produktion af bioethanol i USA i UP med den samlede mængde bioethanol, som opnåede en afgiftsfritagelse for blandinger, at al bioethanol fremstillet i USA i UP blev subsidieret i henhold til denne ordning. Det bekræftes også af de statistikker, som de amerikanske myndigheder har fremsendt.

(66) På denne baggrund viste undersøgelsens resultater tydeligt, at al bioethanol blev subsidieret gennem denne afgiftsfritagelse for blandinger i UP.

d) *Konklusion*

(67) Undersøgelsen viste, at al amerikansk produceret bioethanol i UP fik afgiftsfritagelse for blandinger. Denne afgiftsfritagelse for blandinger skal betragtes som et skatteincitament, uanset om der er tale om modregning af skyldige afgifter eller udbetaling af et kontantbeløb.

(68) Ordningen betragtes som et subsidie i den betydning, der er anvendt i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i) og ii), da ordningen indebærer, at USA's regering giver et finansielt bidrag i form af direkte tilskud (udbetaling af kontantbeløb) og statsindtægter, som er betalbare, men ikke opkræves (modregning af afgifter). Subsidiet giver de pågældende virksomheder en fordel.

(69) Ordningen er forbeholdt virksomheder i bioethanolindustrien, dvs. blanding af bioethanol, og betragtes derfor som specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra a), og således udligningsberettiget.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(70) Der blev ydet afgiftsfritagelse for bioethanolblandinger ved henvisning til den mængde bioethanol, der blev brugt i en blanding, dvs. 0,45 USD pr. gallon bioethanol blandet i et afgiftsbelagt brændstof.

(71) Subsidiebeløbet anses for at være 0,45 USD pr. gallon på landsplan, da den samlede produktion af amerikansk bioethanol, herunder eksport af bioethanol til EU, i sidste ende ville have fået afgiftsfritagelse for bioethanolblandinger. Det er derfor ikke nødvendigt at skelne mellem erhvervsdrivende, navnlig da subsidiet sjældent ydes til producenter af bioethanol, men hovedsagelig til erhvervsdrivende, som blander den med f.eks. benzin.

3.2.2. **Small producer income tax credit (fritagelse for indkomstskat for små producenter)**

a) *Retsgrundlag*

(72) Title 26 U.S.C. – Internal Revenue Code, section 40, er retsgrundlaget for indkomstskattefritagelse for små producenter.

b) *Støtteberettigelse*

(73) Denne ordning gælder kun for små producenter af bioethanol. En lille producent defineres som en virksomhed, hvis produktionskapacitet ikke overstiger 60 mio. gallons bioethanol om året. I UP kunne en lille producent opnå en ikke-refusionsberettiget generel indkomstskattefritagelse for virksomheder på 0,10 USD pr. gallon bioethanol, der produceres. Virksomheder, der blander eller forhandler, og som køber, men ikke producerer bioethanol, er ikke berettiget til fritagelsen. Hvis en producent skal kunne gøre krav på fritagelsen, må produktionen desuden ikke overstige 15 mio. gallons i noget skatteår, og den producerede bioethanol skal anvendes som brændstof, sælges med henblik på anvendelse som brændstof eller anvendes i en blanding af bioethanol og et afgiftsbelagt brændstof, der derefter anvendes som brændstof eller sælges med henblik på anvendelse som brændstof.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(74) Ansøgning om indkomstskattefritagelse for små producenter indgives en gang årligt som en del af ansøgerens selvangivelse. Fritagelsen pr. gallon bioethanol, der er produceret af ansøgeren i det pågældende skatteår, dog højst 15 mio. gallons, modregnes ansøgerens skyldige selskabsindkomstskat. Hvis beløbet for fritagelsen overstiger ansøgerens skyldige skat, kan det overskydende beløb overføres til efterfølgende skatteår.

(75) På grund af kriterierne for støtteberettigelse anvendte kun to af virksomhederne i stikprøven denne ordning i UP.

d) *Konklusion*

(76) Denne ordning betragtes som et subsidie i den betydning, der er anvendt i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da ordningen indebærer, at USA's regering giver et finansielt bidrag i form af statsindtægter, som er betalbare, men ikke opkræves. Subsidiet giver de pågældende virksomheder en fordel.

(77) Ordningen er forbeholdt virksomheder, der producerer bioethanol, og betragtes derfor som specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra a), og således udligningsberettiget.

(78) De amerikanske myndigheders statistikker viste samlet set en meget beskeden brug af indkomstskattefritagelse for små producenter i forhold til antallet af ansøgninger om afgiftsfritagelse for blandinger. En sammenligning af det samlede opnåede beløb i henhold til denne fordelsordning og den samlede produktion af bioethanol viste en ubetydelig samlet subsidiering i UP.

3.2.3. **Income tax credit for producers of cellulosic bioethanol (fritagelse for indkomstskat for producenter af celluloseholdig bioethanol)**

a) *Retsgrundlag*

(79) Title 26 U.S.C. – Internal Revenue Code, section 40, er retsgrundlaget for indkomstskattefritagelse for producenter af celluloseholdig bioethanol.

b) *Støtteberettigelse*

(80) Denne ordning gælder kun for producenter af celluloseholdig bioethanol.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(81) Ansøgning om indkomstskattefritagelse indgives en gang årligt som en del af ansøgerens selvangivelse.

(82) Før 1. januar 2012 var fritagelsen på 0,46 USD pr. gallon celluloseholdig bioethanol. Pr. 1. januar 2012 steg fritagelsen til 1,01 USD pr. gallon.

d) *Konklusion*

(83) Denne ordning betragtes som et subsidie i den betydning, der er anvendt i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), da ordningen indebærer, at USA's regering giver et finansielt bidrag i form af statsindtægter, som er betalbare, men ikke opkræves. Subsidiet giver de pågældende virksomheder en fordel.

(84) Ordningen er forbeholdt virksomheder, der producerer bioethanol, og betragtes derfor som specifik i henhold til grundforordningens artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra a), og således udligningsberettiget.

(85) Der blev ikke indgivet ansøgning om indkomstskattefritagelse fra producenter af celluloseholdig bioethanol i UP, hvilket falder sammen med manglen på kommerciel produktion af celluloseholdig bioethanol frem til slutningen af UP. Under disse omstændigheder blev der ikke beregnet et subsidiebeløb.

3.2.4. **The US Department of Agriculture Bioenergy Program (det amerikanske landbrugsministeriums bioenergiprogram)**

a) *Retsgrundlag*

(86) Det amerikanske landbrugsministeriums (USDA's) bioenergiprogram blev oprindelig bevilget og finansieret under USDA's Commodity Credit Corporation, som er en afdeling under det amerikanske landbrugsministerium ("CCC"), med hjemmel i Section 5 i CCC Charter Act.

(87) Ordningen blev anvendt fra 1. december 2000 til juni 2006. Den blev forvaltet af USDA's kontor for landbrugsbedrifter (Farm Service Agency) ("FSA").

b) *Støtteberettigelse*

(88) I den periode, hvor programmet blev anvendt, kunne alle kommercielle bioenergiproducenter deltage. Det blev krævet, at producenterne skulle forelægge dokumentation for deres produktion samt dokumentation for køb og anvendelse af landbrugsråvarerne i forbindelse med denne produktion. Navnlig blev det krævet, at bioethanolproducenterne skulle producere og sælge bioethanol på det kommercielle marked.

(89) For at være støtteberettiget skulle producenten leve op til visse krav vedrørende regnskaber og forelægge de krævede oplysninger samt give CCC tilladelse til at efterprøve disse oplysninger. I den relevante lovgivning var der fastsat bestemmelser for de procedurer, der skulle følges ved deltagelse i programmet, betalingsanmodninger og de rapporteringsprocedurer, som ansøgerne skulle følge for at være berettiget til at modtage betalinger.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(90) Bioethanolproducenterne kunne i hvert skatteår melde sig til ordningen ved at indsende de relevante skemaer. Efter tilmeldingen indsendte bioethanolproducenterne hvert kvartal betalingsanmodninger. Bioethanolproducenterne skulle forelægge dokumentation for deres nettokøb af støtteberettigede råvarer og nettoproduktion af bioethanol i de relevante perioder.

(91) Under ordningen blev der udbetalt støtte til bioethanolproducenter på grundlag af en kombination af deres basisproduktion af ethanol og forøgelsen af deres bioethanolproduktion i den tilsvarende periode i det foregående skatteår. I skatteåret 2006 modtog virksomhederne udelukkende støtte på grundlag af forøgelsen af deres bioethanolproduktion.

(92) Da ordningen blev bragt til ophør i juni 2006, har ingen af virksomhederne i stikprøven modtaget støtte under denne ordning i UP.

(93) Der synes at herske forvirring om, hvorvidt ordningen blev genindført i skatteåret 2009 (oktober 2008 til september 2009). Men undersøgelsen bekræftede, at det ikke var tilfældet. Ordningen som beskrevet ovenfor udløb i 2006.

d) *Konklusion*

(94) Det blev konstateret, at ordningen blev bragt til ophør i juni 2006, og at der ikke blev ydet subsidier i UP.

3.2.5. **USDA Bioenergy Program for Advanced Biofuels (det amerikanske landbrugsministeriums bioenergiprogram for avancerede biobrændstoffer)**

(95) I henhold til programmet Bioenergy Program for Advanced Biofuels (generelt omtalt som "Advanced Biofuel Payment Program") udbetales der støtte til støtteberettigede producenter af "avancerede biobrændstoffer" på grundlag af produktionen. Ifølge de amerikanske myndigheder er "avancerede brændstoffer" specifikt defineret, så de udelukker brændstof fremstillet af majs, som er den primære råvare til amerikansk bioethanolproduktion.

a) *Retsgrundlag*

(96) Title IX, Section 9005 i Farm Security and Rural Investment Act of 2002 (2002 Farm Bill) som ændret ved Title IX, Section 9001 i Food, Conservation, and Energy Act of 2008, er retsgrundlaget for bioenergiprogrammet for avancerede biobrændstoffer.

b) *Støtteberettigelse*

(97) En ansøger skal være "producent af avancerede biobrændstoffer", hvilket defineres som "en person, en virksomhed, en fondsvirksomhed, en forening, en organisation, et firma, et partnerskab, et selskab, et aktieselskab, koncerner eller almennyttige enheder, der producerer og sælger et avanceret biobrændstof". En enhed, som blander eller på anden vis kombinerer avancerede biobrændstoffer til et blandet biobrændstof, anses ikke for at være producent af avancerede biobrændstoffer i henhold til dette program.

(98) Avanceret biobrændstof defineres i Section 9001 i Food, Conservation, and Energy Act of 2008 som "brændstof udvundet af anden fornyelig biomasse end majskernestivelse". I henhold til denne lov indeholder avancerede biobrændstoffer specifikt:

— biobrændstof udvundet af cellulose, hemicellulose eller lignin

— biobrændstof udvundet af sukker og stivelse (som ikke er ethanol udvundet af majskernestivelse)

— biobrændstof udvundet af affaldsmateriale, herunder afgrøderester, andet planteaffaldsmateriale, animalsk affald, fødevareaffald og parkaffald

— dieselækvivalent brændstof udvundet af fornyelig biomasse, herunder vegetabilsk olie og animalsk fedt

— biogas produceret ved ændring af organisk materiale fra fornyelig biomasse

— butanol eller andre alkoholer produceret ved ændring af organisk materiale fra fornyelig biomasse

— andet brændstof udvundet af celluloseholdig biomasse.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(99) Bioethanolproducenter kan opnå støtte fra denne ordning. Producenterne skal for at være støtteberettigede føre regnskab for alle relevante skatteår og -kvartaler. Sådanne regnskaber indeholder dokumentation for køb af råvarer, produktion af bioethanol, pris og mængde af solgt bioethanol. Producenterne modtager direkte betalinger fra regeringen.

(100) Under ordningen blev der udbetalt støtte til bioethanolproducenter på grundlag af en kombination af deres faktiske produktion og merproduktion, dvs. forøgelsen af deres produktion sammenlignet med det foregående år. Betalingssatserne for faktisk produktion beregnes kvartalsvis for den mængde avanceret biobrændstof, der er produceret hvert kvartal. Betalingen for merproduktion ydes for den mængde støtteberettiget avanceret biobrændstof, der er produceret i et skatteår af en støtteberettiget producent, og som overstiger den mængde, der blev produceret det foregående skatteår.

(101) Slutproduktet er nøjagtig det samme, uanset om bioethanolen er udvundet af den råvare, der er nævnt i betragtning 98, eller om den er udvundet af majs, som er den primære råvare til bioethanolproduktion i USA.

d) *Konklusion*

(102) Det blev konstateret, at der ikke blev udbetalt subsidier under denne ordning til nogen af virksomhederne i stikprøven. De fleste producenter, der får støtte fra denne ordning, er biodieselproducenter. Faktisk producerede kun 15 ud af ca. 155 virksomheder i USA, som modtog subsidier under denne ordning i 2011, bioethanol.

(103) Hvad angår de virksomheder, der ikke blev udvalgt til stikprøven, viste undersøgelsen, at den samlede mængde subsidier, der blev ydet under denne ordning til bioethanolproduktion, var ubetydelig i sammenligning med den samlede produktion af bioethanol i UP.

(104) Det er derfor ikke nødvendigt at foretage yderligere vurderinger af denne ordnings udligningsberettigelse.

3.2.6. **USDA Biorefinery Assistance Program (det amerikanske landbrugsministeriums bistandsprogram for bioraffinaderier)**

(105) Bistandsprogrammet for bioraffinaderier er beregnet til at befordre udviklingen af ny og fremspirende teknologi til avancerede brændstoffer.

a) *Retsgrundlag*

(106) Title IX, Section 9003 i Farm Security and Rural Investment Act of 2002 (2002 Farm Bill), som ændret ved Title IX, Section 9001 i Food, Conservation, and Energy Act of 2008, er retsgrundlaget for bistandsprogrammet for bioraffinaderier.

b) *Støtteberettigelse*

(107) Programmet forvaltes af en afdeling under landbrugsministeriet. Der tilbydes lånegarantier til støtteberettigede ansøgere til udvikling og opførelse af bioraffinaderier i industriel målestok ved hjælp af støtteberettiget teknologi eller tilpasning af eksisterende anlæg ved hjælp af støtteberettiget teknologi. Et givet projekt skal for at være berettiget til støtte fra ordningen anvende en teknologi, der er tilpasset en erhvervsaktivitet i rentabel industriel målestok, eller det skal påvises, at projektet har teknisk og økonomisk potentiale til kommerciel anvendelse i et bioraffinaderi, som producerer avanceret biobrændstof. Projektet skal anvende en støtteberettiget råvare til produktion af avancerede biobrændstoffer og biobaserede produkter. Støtteberettigede råvarer omfatter, men er ikke begrænset til, fornyelig biomasse, slam, slam fra behandlet spildevand og biprodukter fra papirmasse- og papirindustrien. Størstedelen af et støtteberettiget bioraffinaderis produktion skal være avancerede biobrændstoffer.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(108) Bioethanolproducenterne kan opnå støtte fra denne ordning, hvis de opfylder kriterierne for støtteberettigelse, og forudsat at regeringen har afsat midler nok. Et projekt skal have teknisk værdi, og låntageren skal opfylde visse finansielle kriterier, der er fastlagt i den relevante lovgivning. Der skal også være rimelig sikkerhed for, at det garanterede lån bliver tilbagebetalt.

(109) En imødekommet ansøger modtager en lånegaranti, så han kan opnå den nødvendige finansiering hos långivende tredjepart. Den maksimale grænse for den offentlige (det føderale ministeriums) deltagelse i et støtteberettiget projekt er en garanti på 90 % af et lån, som dækker op til 80 % af de støtteberettigede projektomkostninger ved det projekt, der finansieres. Låntageren skal tilvejebringe de resterende 20 %. Desuden falder den maksimale garantiandel, når lånebeløbet stiger.

d) *Konklusion*

(110) Ifølge undersøgelsen havde endnu ingen virksomhed modtaget betaling fra den amerikanske regering under denne ordning. I UP havde tre virksomheder, som ikke var udvalgt til stikprøven, ansøgt om en lånegaranti vedrørende produktion af celluloseholdig bioethanol. Dog var to af lånegarantiansøgningerne ikke færdigbehandlet. Ingen af disse virksomheder er producenter af bioethanol udvundet af majs. Undersøgelsen viste også, at der endnu ikke er foregået produktion af bioethanol som resultat af ordningen.

(111) Undersøgelsen viste også, at tildelingen af lånegarantier til fremtidige producenter af celluloseholdig bioethanol ikke havde nogen indvirkning på produktion of salg af bioethanol i UP.

(112) Det er derfor ikke nødvendigt at foretage yderligere vurderinger af denne ordnings udligningsberettigelse i forbindelse med denne undersøgelse.

3.2.7. **USDA Biomass Crop Assistance Program (det amerikanske landbrugsministeriums bistandsprogram for biomasseafgrøder)**

(113) Bistandsprogrammet for biomasseafgrøder er beregnet til at støtte produktionen af råvarer til avancerede næstegenerationsbiobrændstoffer. Programmets støtte ydes til producenter af støtteberettigede afgrøder eller ejere af biomassematerialer, som er dyrket på støtteberettigede jorder. Støtten gives til produktion af afgrøder og materialer, som kan anvendes som råvare til avancerede biobrændstoffer, men ikke til produktion af biobrændstoffer.

(114) Ifølge de amerikanske myndigheder er bioethanol fremstillet af majs, som udgør næsten al amerikansk bioethanolproduktion og -eksport, specifikt udelukket fra dette bistandsprogram. Efter de amerikanske myndigheders mening og i betragtning af bistandsprogrammets fokus på avancerede biobrændstoffer og manglen på kommerciel produktion af avancerede biobrændstoffer udbetaltes der ingen støtte fra programmet til kommercielle producenter af bioethanol i USA i UP.

a) *Retsgrundlag*

(115) Section 9011 i Food, Conservation, and Energy Act of 2008 (2008 Farm Bill) er retsgrundlaget for bistandsprogrammet for biomasseafgrøder.

b) *Støtteberettigelse*

(116) Bistandsprogrammet rummer to dele med hver sin specifikke støtteberettigelse. Den første del vedrører projektområdet og yder støtte til producenter af "støtteberettigede afgrøder", mens den anden del vedrører den tilsvarende bistand, som går til ejerne af "støtteberettigede materialer". Støtteberettigede afgrøder og materialer tjener som råmaterialer til avancerede biobrændstoffer, varme, kraft og biobaserede produkter. Ifølge de amerikanske myndigheder sker der ikke udbetalinger til biobrændstof- og bioenergiproducenterne selv.

(117) En støtteberettiget afgrøde defineres som enhver afgrøde af "fornyelig biomasse" bortset fra enhver afgrøde, der er berettiget til at modtage betalinger i henhold til Title I i 2008 Farm Bill. De udelukkede afgrøder er bl.a. majs, sorghum, havre, ris, hvede, honning og sukker.

(118) Støtteberettiget materiale defineres som enhver "fornyelig biomasse" bortset fra hele korn fra enhver afgrøde, der er udelukket fra "støtteberettigede afgrøder" som nævnt ovenfor. Selv om korn fra udelukkede afgrøder (f.eks. majs) er udelukket fra "støtteberettigede materialer", regnes rester fra sådanne afgrøder (f.eks. celluloseholdigt materiale) for "støtteberettigede materialer".

(119) Den første del af bistandsprogrammet for biomasseafgrøder yder fordele til producenter af støtteberettigede afgrøder. Den støtteberettigede afgrøde skal for at være berettiget til støtte være produceret i et geografisk område udpeget som "projektområde". Den anden del af bistandsprogrammet for biomasseafgrøder yder tilsvarende betaling til indsamling, høst, lagring og transport af fornyelige biomassekilder eller støtteberettigede materialer.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(120) Anlæg til ændring af biomasse, herunder bioethanolproducenter, modtager ikke kompensation gennem bistandsprogrammet. Det er deres leverandører, som producerer støtteberettigede afgrøder eller ejer støtteberettigede materialer, der modtager betaling. De amerikanske myndigheder anførte, at bistandsprogrammet for biomasseafgrøder ikke har bidraget til produktion af bioethanol, herunder celluloseholdig bioethanol, i UP.

(121) Med hensyn til betalinger fra programmet i UP kvalificerede tre bioethanolanlæg sig med hensyn til forskning og udvikling inden for transport og oplagring. I UP blev der i alt betalt 1,7 mio. USD til 83 materialeejere, som leverede korn til ét godkendt anlæg. Der foretoges ingen betalinger til andre materialeejere for levering af materialer til de to andre kvalificerede anlæg til ændring af biomasse.

(122) Før UP var der 458 anlæg til ændring af biomasse, som var kvalificerede til at modtage leverancer af støtteberettigede materialer. Kun to af disse kvalificerede anlæg var bioethanolproducenter.

(123) Der var etableret ni projektområder i UP. I samme periode foretoges der tilmelding af afgrøder, eller de var under behandling om optagelse i bistandsprogrammet for biomasseafgrøder. Der blev således ikke indsamlet eller høstet afgrøder i den periode.

d) *Konklusion*

(124) Som forklaret ovenfor modtager leverandører, som producerer støtteberettigede afgrøder eller ejer støtteberettigede materialer, betaling i henhold til denne forordning. Der var intet belæg for, at fordelene overførtes til bioethanolproducenterne, og de betalte beløb er derfor ikke udligningsberettigede.

3.2.8. **USDA Rural Energy for America Program (det amerikanske landbrugsministeriums program for energi til amerikanske landdistrikter)**

(125) Programmet for energi til amerikanske landdistrikter yder lånegarantier og tilskud til små virksomheder i landdistrikter og landbrugsproducenter til køb af vedvarende energisystemer og forbedring af energieffektiviteten. Der ydes også tilskud til feasibilityundersøgelser af vedvarende energisystemer og energirevisioner samt bistand til udvikling af vedvarende energi til landbrugsproducenter og

små virksomheder i landdistrikter. Ifølge de amerikanske myndigheder støtter programmet for energi til amerikanske landdistrikter en bred vifte af landbrugsproducenter og små virksomheder i deres bestræbelser på at nedbringe energiforbruget. Det støtter ikke produktion af en specifik vare, og det er ikke rettet mod en specifik virksomhed eller gruppe af virksomheder.

(126) Energiprogrammet rummer tre dele:

— Programmet for lånegarantier og tilskud til vedvarende energisystemer og energieffektivitetsforbedringer yder lånegarantier og/eller tilskud til landbrugsproducenter og små virksomheder i landdistrikter til køb, installering og opførelse af vedvarende energisystemer og forbedringer af energieffektivitet.

— Tilskudsprogrammet vedrørende energirevision og bistand til udvikling af vedvarende energi yder tilskud til enheder, som yder hjælp til landbrugsproducenter og små virksomheder i landdistrikter ved at udføre energirevisioner og levere information om bistand til udvikling af vedvarende energi.

— Tilskudsprogrammet vedrørende feasibilityundersøgelser yder tilskud til ansøgere, som har behov for at gennemføre en feasibilityundersøgelse, hvilket der stilles krav om i ansøgningerne til mange af regeringens energiprogrammer.

(127) Energiprogrammet retter sig gennem disse tre dele mod følgende projekttyper: vedvarende energisystemer, energieffektivitetsforbedringer, energirevisioner, bistand til udvikling af vedvarende energi og feasibilityundersøgelser.

a) *Retsgrundlag*

(128) Title IX, Section 9006 i Farm Security and Rural Investment Act of 2002 (2002 Farm Bill) samt Title IX, Section 9007 i 2002 Farm Bill, som ændret ved Title IX, Section 9001 i Food, Conservation, and Energy Act of 2008 (2008 Farm Bill), er retsgrundlaget for programmet for energi til amerikanske landdistrikter.

b) *Støtteberettigelse*

(129) Støtteberettigelseskriterierne varierer afhængigt af projekttypen som nævnt i betragtning 127 og af, for så vidt angår projekter vedrørende vedvarende energisystemer og energieffektivitetsforbedringer, hvorvidt der ansøges om et tilskud eller en lånegaranti.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(130) Undersøgelsen viste, at der siden ikrafttrædelsen af 2008 Farm Bill er ydet støtte fra programmet til over 5 960 projekter i perioden 1. oktober 2008 til 30. september 2011 (undersøgelsesperioden). Ifølge de amerikanske myndigheder blev størstedelen af støtten ydet til projekter, der ikke havde noget at gøre med biobrændstoffer overhovedet. Projekterne omfattede, men var ikke begrænset til, sol- og vindenergi og energieffektivitet.

(131) I UP modtog kun to bioethanolproducenter tilskud i henhold til energiprogrammets forskellige dele, og det skete i form af tilskud til feasibilityundersøgelser. Før UP modtog én virksomhed et tilskud til vedvarende energisystemer til et projekt, der involverer bioethanolproduktion på grundlag af sukker og alkoholbaseret affald.

d) *Konklusion*

(132) Denne ordning betragtes som et subsidie i den betydning, der er anvendt i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), da ordningen indebærer, at USA's regering giver et finansielt bidrag i form af direkte tilskud. Subsidiet giver de pågældende virksomheder en fordel.

(133) Imidlertid bør det også bemærkes, at ingen af disse tilskud syntes at være specifikt rettet mod produktion af en vare, herunder bioethanol, hvilket betyder, at de ikke kan betragtes som udligningsberettigede efter grundforordningens artikel 4.

3.2.9. **Department of Energy Biorefinery Project Grants (det amerikanske energiministeriums tilskud til bioraffinaderiprojekter)**

(134) Den pågældende lovgivning tillader finansiering af demonstrationsprojekter vedrørende integrerede bioraffinaderier med henblik på at demonstrere kommerciel anvendelse af integrerede bioraffinaderier med fokus på lignocelluloseholdige råvarer, kommerciel anvendelse af biomasseteknologi til en vifte af anvendelsesformål, herunder flydende transportbrændstoffer, biobaserede kemikalier af høj værdi, erstatninger for mineraloliebaserede råvarer og produkter og energi i form af el eller nyttevarme, samt indsamling og behandling af forskellige biomasseråvarer.

a) *Retsgrundlag*

(135) Energy Policy Act of 2005, sections 931-932, er retsgrundlaget for energiministeriets tilskud til bioraffinaderiprojekter.

b) *Støtteberettigelse*

(136) Hvert projekt skal være specifikt støtteberettiget i henhold til meddelelsen om finansieringsvinduet (funding opportunity announcement – FOA), som de relevante myndigheder under energiministeriet bekendtgør. Med hensyn til FOA'er, der er relevante for bioethanol, skal modtagerne anvende celluloseholdig biomasse og producere et biobrændstof. Den enkelte støtteberettigede biomasse og det eller de enkelte støtteberettigede biobrændstoffer er detaljeret beskrevet i den enkelte FOA.

c) *Den praktiske gennemførelse*

(137) Ordningen forvaltes gennem en række årlige forslagsindkaldelser eller FOA'er, hvorefter de afsatte midler uddeles. Indkaldelserne er åbne for støtteberettigede ansøgere fra erhvervslivet, den akademiske verden og nationale laboratorier. Støtteberettigede ansøgere indsender forslag, som gennemgås og holdes op imod kriterierne i FOA'en. Når tilskuddet er bevilget, overvåger de relevante myndigheder under energiministeriet modtagerens resultater og holder dem op mod bevillingens rammer, tidsplan og omkostninger i hele tilskudsperioden. Omkostninger, der påløber hos modtageren under udførelsen af projektet, refunderes efterfølgende.

(138) Dette program rummer ingen aftaler om finansiel bistand til støtte for udvikling af teknologier til udvinding af bioethanol fra majs. Bistanden er alene rettet mod celluloseholdige avancerede biobrændstoffer.

(139) Modtagerne skal anvende celluloseholdig biomasse og producere et biobrændstof. Den enkelte støtteberettigede biomasse og det eller de enkelte støtteberettigede biobrændstoffer er detaljeret beskrevet i den enkelte FOA.

(140) I UP modtog fem store bioethanolprojekter støtte under denne ordning. En af virksomhederne i stikprøven modtog støtte fra ordningen i UP.

d) *Konklusion*

(141) Denne ordning betragtes som et subsidie i den betydning, der er anvendt i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), da ordningen indebærer, at USA's regering giver et finansielt bidrag i form af direkte tilskud. Subsidiet giver de pågældende virksomheder en fordel.

(142) Det blev imidlertid fastslået i undersøgelsen, at der ikke blev solgt kommerciel celluloseholdig bioethanol på markedet i UP. I lyset af de særlige omstændigheder i dette tilfælde, dvs. det forhold, at ordningen er rettet mod f.eks. celluloseholdige biobrændstoffer, og manglen på kommerciel produktion af celluloseholdig bioethanol, vurderes det, at der ikke blev ydet støtte i henhold til ordningen i UP til kommercielle producenter af bioethanol i USA, og at ordningen derfor ikke havde nogen indvirkning på eksporten af bioethanol til EU i UP.

(143) Det bemærkes også, at subsidiebeløbet, der blev udbetalt i henhold til ordningen, var ubetydeligt set i forhold til den omsætning, som virksomhederne i stikprøven havde på den pågældende vare.

3.2.10. **Konklusion vedrørende de føderale ordninger**

Fuel mixture tax credits (afgiftsfritagelse for brændstofblandinger) - Excise Tax/Income Tax credits (fritagelse for punktafgift/indkomstskat)

(144) Det blev fastslået, at den amerikanske regering i UP ydede en fritagelse på 0,45 USD pr. gallon ethanol, der anvendes til at producere en alkoholholdig brændstofblanding. Det betyder, at producenter af bioethanolblandinger fik nedsat deres afgiftssats på salgstidspunktet eller modtog en direkte betaling til udligning af en del af deres normale afgiftspligt på benzin. Afgiftsfritagelsen for brændstofblandinger blev kun i mindre grad brugt til udligning af indkomstskattepligt. Dette er et finansielt bidrag i form af betalbare statsindtægter, som imidlertid ikke opkræves, hvilket giver modtageren en fordel i form af en nedsat afgifts- eller skattepligt. Ordningen er begrænset til virksomheder, som er involveret i bioethanolindustrien, dvs. blanding af bioethanol, og er derfor udligningsberettiget.

(145) Ved undersøgelsen blev det dog fastslået, at den primære subsidieordning, afgiftsfritagelsen for bioethanolblandinger, udløb med udgangen af 2011 og ikke er blevet genindført.

(146) Efter fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen besluttede at fortsætte undersøgelsen uden indførelse af midlertidige foranstaltninger, hævdede en part, at forskellige afgiftsformer stadig gjorde det muligt for modtagere at gøre krav på dette subsidie efter den 31. december 2011.

(147) Som svar på denne påstand skal det bemærkes, at ifølge undersøgelsen anmodede blandingsproducenter hovedsagelig om afgiftsfritagelse for bioethanolblandinger som en punktafgiftsfritagelse på det tidspunkt, hvor bioethanol blandes med benzin, for at reducere ansøgerens punktafgifter. Afgiftsfritagelsen for bioethanolblandinger blev kun i begrænset omfang brugt til udligning af ansøgerens indkomstskat. Der går naturligvis en vis tid fra blandingstidspunktet til det tidspunkt, hvor udligningen udbetales til ansøgeren. Afgiftsfritagelsen for blandinger indrømmet i UP vedrører også blandinger foretaget før UP. Medmindre ordningen genindføres med tilbagevirkende kraft, vil eventuelle krav om afgiftsfritagelse for blandinger på det tidspunkt, hvor det skal afgøres, hvorvidt der skal træffes endelige foranstaltninger i 2012, således være af ubetydeligt omfang. Derfor er der ikke belæg for, at subsidieringen fortsatte.

(148) Den samme part hævdede med henvisning til bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit, at subsidier helt klart ikke bør anses for at være "*trukket tilbage*", før

den forsvarende part har fremlagt overbevisende dokumentation for, at der ikke længere kunne foretages udbetalinger i henhold til subsidieordninger til fordel for producenter/eksportører af den pågældende vare. Det bør dog bemærkes, at afgiftsfritagelsen for bioethanolblandinger var den eneste subsidieordning, som kunne have ført til eventuelt udligningsberettigede subsidier i UP, og denne ordning er udløbet. De øvrige undersøgte ordninger, som indebar direkte fordele for bioethanolindustrien, var ubetydelige. Påstanden afvises derfor.

(149) Den pågældende part hævdede også, at indkomstskattefritagelsen for producenter af celluloseholdig bioethanol, som er beskrevet i betragtning 79-85, er beregnet til at erstatte ordningen med afgiftsfritagelse for blandinger med henblik på at subsidiere den pågældende vare. Som svar på denne påstand skal det bemærkes, at selv om støtten til førstegenerationsbioethanol stort set er udfaset, er antallet af ordninger for andengenerationsbiobrændstoffer steget. Men produktionen af andengenerationsbiobrændstoffer er ubetydelig, og subsidierne er på indeværende tidspunkt meget begrænsede. Det bør præciseres, at indkomstskattefritagelse for producenter af celluloseholdig bioethanol ikke er en erstatning for ordningen med afgiftsfritagelse for blandinger af den gode grund, at ordningen allerede eksisterer. Endvidere er indkomstskattefritagelse for producenter af celluloseholdig bioethanol, som navnet antyder, et incitament til producenter af celluloseholdig bioethanol. Afgiftsfritagelsen for blandinger er et incitament til blandingsproducenter. Undersøgelsen viste, at ansøgere om afgiftsfritagelse for blandinger i de fleste tilfælde var punktafgiftspligtige blandingsproducenter/forhandlere, f.eks. en petrokemisk virksomhed. Det var med andre ord ikke bioethanolproducenterne, som ansøgte om hovedparten af afgiftsfritagelsen for blandinger i UP. Derfor kan det ikke hævdes, at indkomstskattefritagelsen for producenter af celluloseholdig bioethanol erstatter afgiftsfritagelsen for blandinger. Derfor afvises denne påstand.

(150) Endelig hævdede den pågældende part, at fordelene fortsat kan udløses efter afslutningen på afgiftsfritagelsen for blandinger på grund af fortsat brug af faste aktiver finansieret over subsidiet. Det blev fremført, at der i tilfælde af tilbagevendende subsidier i forbindelse med erhvervelse af faste aktiver ved beregningen af fordelen burde tages højde for fordelene fra tidligere år i afskrivningsperioden. For det første skal det bemærkes, at subsidiet ikke er forbundet med erhvervelse af faste aktiver. Afgiftsfritagelsen for blandinger er et tilbagevendende subsidie sådan at forstå, at den er periodisk, og fordelene formodes at blive optjent i det år, de opnås. Endvidere var ansøgerne i UP som nævnt ovenfor kun i meget begrænset omfang bioethanolproducenter. Derfor afvises denne påstand.

Andre føderale ordninger

(151) De amerikanske myndigheders statistikker viste samlet set en meget beskeden brug af indkomstskattefritagelse for små producenter i forhold til antallet af ansøgninger om afgiftsfritagelse for blandinger. En sammenligning af det samlede opnåede beløb i henhold til denne fordelsordning og den samlede produktion af bioethanol viste en ubetydelig samlet subsidiering i UP.

(152) Der blev ikke indgivet ansøgning om indkomstskattefritagelse fra producenter af celluloseholdig bioethanol i UP, hvilket falder sammen med manglen på kommerciel produktion af celluloseholdig bioethanol frem til slutningen af UP.

(153) Ved undersøgelsen blev det fastslået, at det amerikanske landbrugsministeriums bioenergiprogram udløb i 2006 og ikke blev genindført. Hvad angår det amerikanske landbrugsministeriums bioenergiprogram for avancerede brændstoffer, bistandsprogram for bioraffinaderier, bistandsprogram for biomasseafgrøder og energiprogram for amerikanske landdistrikter og energiministeriets tilskudsprogram til bioraffinaderiprojekter, viste undersøgelsen, at subsidiebeløbet, der blev ydet i henhold til disse seks ordninger til produktion af bioethanol i UP, var ubetydeligt.

3.3. STATSLIGE ORDNINGER

3.3.1. **Indledning**

(154) Undersøgelsen viste, at tre statslige ordninger, dvs. E85 Infrastructure Grants, som drives af staten Illinois, Biofuels Infrastructure Grants drevet af staten Iowa og E85 Fuelling Infrastructure Grants drevet af staten Minnesota, ikke gælder bioethanolproducenter. Disse ordninger giver detailforhandlere af brændstoffer støtte til installering af brændstofpumper, som kan levere brændstof med højt indhold af bioethanol, og er begrænset til detailforhandlere af bioethanol. Derfor modtager bioethanolproducenter ingen støtte fra disse ordninger. Det bemærkes i den forbindelse, at virksomhederne i stikprøven hverken modtog direkte eller indirekte støtte fra disse ordninger.

(155) Desuden blev det klarlagt af de amerikanske myndigheder, at staten Minnesota ikke har en ordning for skatte- og afgiftsfritagelse i forbindelse med investeringer i celluloseholdig ethanol, sådan som en klager har angivet. Det blev klarlagt, at staten Minnesota primo 2010 indførte en lov om skatte- og afgiftsfritagelse i forbindelse med investeringer i små virksomheder, "Small Business Investment Tax Credit", som oftest omtalt som "Angel Investment Tax Credit". I modsætning til hvad klageren hævder, ydes der i henhold til Angel Investment Tax Credit ikke skatte- og afgiftsfritagelse til virksomheder, men til investorer, som investerer i små virksomheder.

3.3.2. **Illinois Biofuels Production Facility Grants**

(156) I henhold til de amerikanske myndigheder var denne tilskudsordning ikke i funktion i UP, har ikke modtaget bevillinger siden juli 2007 og har været ude af funktion siden 2008, da midlerne var opbrugt. Da ordningen

fungerede, ydede den tilskud til opførelse af nye anlæg til produktion af fornyeligt brændstof eller udvidelse af eksisterende anlæg.

(157) Der blev ydet to tilskud i 2008, da ordningen stadig fungerede, og to virksomheder uden for stikprøven, beliggende i Illinois, fik hver et tilskud. Imidlertid er ordningen ikke længere i kraft, og ingen af virksomhederne i stikprøven modtog fordele i henhold til ordningen i UP.

3.3.3. **Iowa Alternate Energy Revolving Loan Programme**

(158) Section 476.46 i Code of Iowa 1997 som ændret er retsgrundlaget for låneprogrammet AERLP (Alternate Energy Revolving Loan Program). Ifølge denne lov skal Iowas energicenter etablere og forvalte et program for revolverende lån til alternativ energi og oprette en fond til samme formål hos delstatens finansminister, som skal forvaltes af energicentret.

(159) Midlerne i AERLP-fonden kan bruges til at yde lån til opførelse af produktionsanlæg til alternative energiformer eller små vandkraftanlæg som defineret i section 476.46 Code of Iowa 1997, som ændret.

(160) Ifølge de amerikanske myndigheder var der ingen bioethanolproduktionsanlæg, der modtog lån i henhold til AERLP i årene 2008, 2009, 2010 og i UP. Ingen af virksomhederne i stikprøven fik støtte i henhold til denne ordning. Derfor blev det besluttet, at ordningen ikke skulle undersøges yderligere i forbindelse med denne procedure.

3.3.4. **Nebraska Ethanol Production Tax Credit**

(161) Nebraskas aktuelle statslige afgiftssats for motorbrændstoffer er 0,267 USD pr. gallon for al benzin, gasohol, dieselbrændstof, bioethanol og komprimerede gasser solgt i denne delstat. Den fordelsordning vedrørende ethanolproduktion, der gjaldt i UP, giver en afgiftsfritagelse på 0,18 USD pr. gallon til støtteberettigede ethanolproduktionsanlæg, der var i drift senest den 30. juni 2004.

(162) Fristen for ansøgninger til denne ordning var den 16. april 2004. Et støtteberettiget produktionsanlæg skulle være beliggende i staten Nebraska og i) enten ikke have været i drift førend efter den 1. september 2001 eller ii) ikke have fået tildelt fritagelser før den 1. juni 1999. Al fermentering, destillering og dehydrering skulle finde sted på det støtteberettigede anlæg.

(163) Denne ordning kom ikke nogen af virksomhederne i stikprøven til gode. Under alle omstændigheder fremgår det, at subsidiebeløbet var ubetydeligt sammenlignet med den samlede produktion af bioethanol i USA.

3.3.5. **South Dakota Ethanol Production Incentive**

(164) Staten South Dakota forvalter et program for støtte til bioethanolproducenter i form at finansiel bistand til støtteberettigede bioethanolanlæg på 0,20 USD pr. gallon produceret bioethanol op til en grænse på 1 mio. USD om året pr. anlæg.

(165) Ethylalkoholen skal være fuldt destilleret og produceret i South Dakota, være 99 % rent, destilleret af korn og denatureret. Ethanolproduktionsstøtten gives kun til støtteberettiget ethylalkohol produceret på anlæg, som påbegyndte produktionen senest den 31. december 2006.

(166) Hvert støtteberettiget anlæg kan modtage maksimalt 83 333 USD om måneden i produktionsstøtte. Hvis der ikke er tilstrækkelige midler til rådighed til den månedlige betaling på 83 333 USD til hvert bioethanolproduktionsanlæg, modtager hvert anlæg en forholdsmæssig andel af midlerne beregnet på grundlag af antal gallons ethylalkohol produceret den pågældende måned ud af det samlede støtteberettigede antal gallons ethylalkohol, der er fremstillet på alle støtteberettigede anlæg. Hvert støtteberettiget anlæg kan modtage maksimalt 1 mio. USD om året og for det samlede antal år med deltagelse i ordningen maksimalt 9 682 000 USD i produktionsstøtte. Subsidierne er som sådan tilbagevendende og anses for at blive udbetalt hvert enkelt år.

(167) Undersøgelsen viste, at to af virksomhederne i stikprøven anvendte denne ordning i UP. For begge virksomheder gjaldt, at subsidiebeløbet blev beregnet på grundlag af de beløb, der blev modtaget i UP. Subsidiebeløbet blev efterfølgende fordelt over virksomhedens samlede salg af bioethanol i UP som passende nævner.

(168) Beregningen viste, at subsidiebeløbet for begge virksomheder var ubetydeligt.

3.3.6. **Konklusion vedrørende de statslige ordninger**

(169) Undersøgelsen viste, at to af ordningerne i de amerikanske delstater, som klageren påpegede, dvs. Nebraska Ethanol Production Tax Credit and South Dakota Ethanol Production Incentive, ydede subsidier til bioethanolproduktion i form af finansielle bidrag, som giver producenterne i de pågældende delstater en fordel. Selv om ordningerne forekommer at være specifikke for den enkelte delstat, er subsidiebeløbet ubetydeligt i sammenligning med den samlede bioethanolproduktion i USA. Med hensyn til subsidier, som virksomheder i stikprøven har modtaget, blev det også konkluderet, at subsidiebeløbet var ubetydeligt.

3.4. UDLIGNINGSBERETTIGEDE SUBSIDIEBELØB I UP

(170) Undersøgelsen har vist, at alle de undersøgte ordninger, med undtagelse af den, der er omtalt i betragtning 171, var ubetydelige og ikke udligningsberettigede i UP.

(171) Som anført i betragtning 53-71 ovenfor viste undersøgelsen, at den amerikanske regering yder en afgiftsfritagelse for blandinger på 0,45 USD pr. gallon bioethanol anvendt til fremstilling af en alkoholholdig brændstofblanding, som ydes til producenter af ethanolblandinger.

(172) Subsidiet blev som sådan ydet pr. enhed, dvs. med henvisning til de anvendte mængder bioethanol. Fordelen er også knyttet til den importerede vare i EU.

(173) De udligningsberettigede subsidiebeløb er i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen 0,45 USD pr. gallon.

(174) Det bemærkes, at subsidiebeløbet afhænger af bioethanolens andel i vægt af blandingen.

(175) Subsidiebeløbet anses for at være 0,45 USD pr. gallon på landsplan, da den samlede produktion af amerikansk bioethanol, herunder eksport til EU, i sidste ende fik afgiftsfritagelse for bioethanolblandinger. Det er derfor ikke nødvendigt at skelne mellem erhvervsdrivende, navnlig da subsidiet sjældent ydes til producenter af bioethanol, men hovedsagelig til forhandlere/erhvervsdrivende, som blander bioethanolen.

(176) Efter fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen besluttede at fortsætte undersøgelsen uden indførelse af foreløbige foranstaltninger, hævdede flere parter, at producenterne i stikprøven under alle omstændigheder burde få tildelt individuelle subsidiemargener, som skulle være nul, i tilfælde af at de slet ikke modtog afgiftsfritagelse for bioethanolblandinger.

(177) I henhold til grundforordningens artikel 15 skal det anføres i forordninger om indførelse af tolden, hvad tolden er for enten hver enkelt leverandør eller det pågældende leverandørland. I dette tilfælde blev det konstateret, at individuelle subsidiemargener med den struktur, der var i bioethanolindustrien, og den måde, hvorpå subsidierne blev ydet, navnlig afgiftsfritagelsen for bioethanolblandinger, ikke ville være repræsentative og ikke ville afspejle den faktiske situation på bioethanolmarkedet, navnlig for så vidt angår eksporten.

(178) Det fremgår klart af WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger og GATT, artikel VI:3, at formålet med enhver foranstaltning skal udligne virkningen af den subsidierede import.

(179) I dette tilfælde viste undersøgelsesresultaterne, at al amerikansk eksport af bioethanol var subsidieret med et maksimumsbeløb på 0,45 USD pr. gallon i UP. Det bemærkes, at det på et givet tidspunkt i undersøgelsen stod klart, at stikprøverne ikke var repræsentative på grund af arten af subsidieringen i det foreliggende tilfælde. Endvidere eksporterede producenterne i stikprøven ikke den pågældende vare til Unionen.

(180) Det var faktisk blandingsaktiviteten, der udløste fritagelsen, uanset om virksomheden, der fremstiller blandingen, er producent eller eksportør. I dette tilfælde blev det fastslået, at det hovedsagelig var eksportører, der ansøgte om afgiftsfritagelsen for bioethanolblandinger.

(181) Det blev også hævdet, at Kommissionen som alternativ til tildeling af individuelle subsidiemargener til virksomhederne i stikprøven skulle give en overførselsanalyse af, hvordan afgiftsfritagelsen for bioethanolblandinger automatisk kan henføres til og gavne producenterne. Anmodningen om en overførselsanalyse forekommer ubegrundet. Subsidiet udbetales kun én gang, og varen ændres ikke. Det er den vare, der eksporteres til EU, bioethanol, som subsidieres. Derfor er der ikke brug for en sådan analyse.

3.5. UDVIKLINGEN EFTER UP

(182) En række parter påpegede, at den primære subsidieordning, nemlig afgiftsfritagelsen for blandinger, som udløste udligningsberettigede subsidier til amerikanske modtagere i UP, udløb med udgangen af 2011 og ikke er blevet genindført. De bemærkede, at der ifølge grundforordningens artikel 15 ikke må indføres foranstaltninger, hvis subsidiet eller subsidierne trækkes tilbage, eller når subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel.

(183) I lyset af udløbet af den primære subsidieordning i UP og det forhold, at der ikke er tegn på, at den bliver genindført, mente parterne ikke, at det ville være berettiget at indføre endelige udligningsforanstaltninger. De hævdede også, at enhver indførelse af endelige foranstaltninger alligevel ville række ud over, hvad der var nødvendigt for at imødegå virkningerne af subsidieringen på det tidspunkt, hvor sådanne foranstaltninger i givet fald blev indført.

(184) Undersøgelsen viste, at afgiftsfritagelsen for bioethanolblandinger i UP blev trukket tilbage med udgangen af 2011. Idet denne begivenhed fandt sted efter UP, kontaktede Kommissionen i flere tilfælde de amerikanske myndigheder for at få yderligere oplysninger om den primære subsidieordnings endelige ophør.

(185) De oplysninger, der blev indsamlet under undersøgelsen hos de amerikanske myndigheder, og den yderligere præcisering, de gav, viste, at der blev betalt visse beløb til amerikanske modtagere lige efter UP, nemlig i det amerikanske skatteår 2012, som løb fra den 1. oktober 2011 til den 30. september 2012. Selv om disse beløb stadig ville føre til fortsat subsidiering over bagatelgrænsen i det første kvartal af skatteåret 2012, ville

beløb udbetalt efter denne periode, navnlig i slutningen af 2012, være ubetydelige i betragtning af, at den primære subsidieordning ophørte i december 2011. Der har indtil videre ikke været nogen tegn på, at afgiftsfritagelsen for blandinger skulle være genindført, og en eventuel genindførelse af ordningen ville normalt kræve, at den amerikanske kongres vedtager en lov.

4. REGISTRERING AF IMPORT FRA DET PÅGÆLDENDE LAND

(186) Klageren anmodede flere gange om registrering af importen af bioethanol med oprindelse i USA med henblik på opkrævning af told med tilbagevirkende kraft. Anmodningen indeholdt tilstrækkelige beviser til at begrunde registrering i overensstemmelse med grundforordningens artikel 24, stk. 5.

(187) Selv om Kommissionen foreløbig havde konkluderet, at den primære subsidieordning, der var gældende i UP, var ophørt forstået på den måde, at den ikke længere udløste en fordel på det tidspunkt, hvor de foreløbige foranstaltninger ville være blevet indført, så mente Kommissionen, at der var beviser for, at USA kunne havde genindført en sådan subsidieordning. For at forsvare EU's rettigheder under disse særlige omstændigheder besluttede Kommissionen således at pålægge importen af den pågældende vare registrering i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5, således at der senere kan anvendes foranstaltninger med tilbagevirkende kraft over for importerede varer fra datoen for denne registrering. Den 24. august 2012 offentliggjorde Kommissionen en forordning (EU) nr. 771/2012 herom ([1]).

5. AFSLUTNING AF ANTISUBSIDIEPROCEDUREN OG AF REGISTRERING

(188) Undersøgelsen viste, at når der ses bort fra den primære subsidieordning, dvs. den afgiftsfritagelse for blandinger, der er beskrevet i betragtning 53-71, var subsidiebeløbet modtaget i forbindelse med alle de øvrige undersøgte subsidieordninger, ubetydeligt og ikke udligningsberettiget i UP.

(189) Som nævnt i betragtning 182-185 blev det ved undersøgelsen fastslået, at den primære subsidieordning, afgiftsfritagelsen for blandinger, udløb med udgangen af 2011, og at den ikke er blevet genindført. Alle de forhåndenværende oplysninger peger tydeligt i retning af den primære subsidieordnings ophør. Der har indtil videre ikke været nogen tegn på, at afgiftsfritagelsen for blandinger skulle være genindført, og en eventuel genindførelse af ordningen ville normalt kræve, at den amerikanske kongres vedtager en lov.

(190) Ifølge grundforordningens artikel 15 må der ikke indføres foranstaltninger, hvis subsidiet eller subsidierne trækkes tilbage, eller det påvises, at subsidierne ikke længere giver de berørte eksportører nogen fordel.

([1]) EUT L 229 af 24.8.2012, s. 20.

(191) Det skal også bemærkes, at i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 3, afsluttes proceduren omgående, når det fastslås, at det udligningsberettigede subsidiebeløb er minimalt, dvs. under 2 % af værdien.

(192) På baggrund af tilbagetrækningen af den primære subsidieordning i UP og det forhold, at subsidiebeløbet modtaget fra alle de øvrige undersøgte subsidieordninger var under bagatelgrænsen i UP, jf. grundforordningens artikel 14, stk. 3, anses indførelsen af definitive foranstaltninger ikke for at være berettiget.

(193) I lyset af ovenstående bør denne antisubsidieundersøgelse afsluttes.

(194) I overensstemmelse med afslutningen af denne undersøgelse bør registreringen af importen bringes til ophør.

(195) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at det påtænktes at afslutte proceduren. De fik en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger.

(196) I lyset af ovenstående konkluderer Kommissionen derfor, at antisubsidieproceduren vedrørende importen til Unionen af bioethanol med oprindelse i USA bør afsluttes, uden at der træffes antisubsidieforanstaltninger, og at registreringen af denne import også bør bringes til ophør.

6. RÅDGIVENDE UDVALG

(197) Der blev rejst indvendinger mod afslutningen af denne antisubsidieprocedure i det rådgivende udvalg. I overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EF) nr. 597/2009 anses proceduren således for afsluttet, hvis Rådet ikke inden en måned med kvalificeret flertal har truffet anden afgørelse. Afgørelsen offentliggøres derefter i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Antisubsidieproceduren vedrørende importen af bioethanol, til tider betegnet "brændstofethanol", dvs. ethylalkohol fremstillet af landbrugsprodukter (som opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde), denatureret eller ikke-denatureret, ikke varer med et vandindhold på mere end 0,3 % (m/m) målt i overensstemmelse med standard EN 15376, samt ethylalkohol fremstillet af landbrugsprodukter (som

opført i bilag I til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde), indeholdt i blandinger med benzin med et indhold af ethylalkohol på over 10 % (v/v), med oprindelse i USA, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 2207 10 00, ex 2207 20 00, ex 2208 90 99, ex 2710 12 11, ex 2710 12 15, ex 2710 12 21, ex 2710 12 25, ex 2710 12 31, ex 2710 12 41, ex 2710 12 45, ex 2710 12 49, ex 2710 12 51, ex 2710 12 59, ex 2710 12 70, ex 2710 12 90, ex 3814 00 10, ex 3814 00 90, ex 3820 00 00 og ex 3824 90 97, afsluttes.

Artikel 2

Det pålægges hermed toldmyndighederne at ophøre med den registrering af importen, der er foretaget i henhold til artikel 1 i forordning (EU) nr. 771/2012. Der vil ikke blive opkrævet udligningstold på import, som har været genstand for en sådan registrering.

Artikel 3

Forordning (EU) nr. 771/2012 ophæves.

Artikel 4

Denne afgørelse træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand